

Ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομὰς ζ' Νηστειῶν
Δευτέρα

36. «Καὶ εἶπὲ εἰς τὸν διάβολον
καὶ εἰς τὸν κακὸν λογισμὸν...»

«Καὶ εἶπὲ εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τὸν κακὸν λογισμὸν ὅπου σὲ πειράζει νὰ ἀμαρτήσης· Ἐγὼ εἶμαι Θεοῦ καὶ Βασιλέως υἱός· ἐγὼ ἐκαλέσθηκα διὰ νὰ γίνω κληρονόμος μιᾶς αἰωνίου Βασιλείας· δι' ἐμένα εἶναι ἐτοιμασμένος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕνας ἀτελεύτητος Παράδεισος καὶ μία παντοτεινὴ μακαριότης· καὶ διατί νὰ καταδέχωμαι νὰ μὲ κυριεύουν τὰ ἄλογα καὶ συγκαμερὰ πάθη; διατί νὰ ὑποφέρω νὰ μὲ κάμνη ὁ διάβολος ὡσάν ἕνα παίγνιον μὲ τὴν ἀμαρτίαν, καθὼς ἔκαμναν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν ἀνδρειωμένον ἐκεῖνον Σαμψών; Ἄς σπάσω τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν ὅπου μὲ νικοῦν καὶ ἄς φύγω ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἀμαρτίας· δὲν θέλω σοῦ ὑπακούσω πλέον, ὄχι διάβολε, καὶ νὰ ἀμαρτήσω».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 142β)